RETTENS KENDELSE (Anden Afdeling)
10. februar 2000 *

I sag T-5/99,

Pantelis Andriotis, Thessaloniki (Grækenland), ved advokat S. Ioannidou, Thessaloniki, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Korn, 21, rue de Nassau,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Triantafyllou, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

og

* Processprog: græsk.

Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) ved advokaterne H. Kallipolitis, Thessaloniki, og B. Wägenbaur, Hamburg, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgte,

angående en påstand om, at de sagsøgtes stiltiende afvisninger af skriftligt at oplyse sagsøgeren om, at det i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* var blevet offentliggjort, at der var indgået en kontrakt efter Cedefops udbudsbekendtgørelse nr. APO/97/005 (EFT 1997 S 139, s. 44), annulleres,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A. Potocki og A.W.H. Meij,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens faktiske omstændigheder

1 Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) offentliggjorde den 19. juli 1997 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (S 139, s. 44) udbudsbekendtgørelse nr. APO/97/005 vedrørende følgende tjenesteydelser: »arkitekt eller rådgivende ingeniør [...] med ansvar for at føre byggetilsyn og kontrol med de bygge- og anlægsarbejder, der er forbundet med opførelsen af en ny bygning for Cedefop«.

2 Sagsøgeren afgav et bud som tilbudsgiver.

3 Der er enighed mellem parterne om, at sagsøgeren i løbet af november 1997 uformelt blev orienteret om, at den omhandlede kontrakt var blevet tildelt en anden tilbudsgiver.

4 Efter at sagsøgeren havde anmodet Cedefop om officielt at give ham meddelelse om udbuddets resultat og begrundelsen for, at hans bud var blevet afvist, modtog han den 4. december 1997 en skrivelse fra Cedefop, der bekræftede, at hans bud ikke var blevet udvalgt af grunde, der i det væsentlige var støttet på hans manglende erfaring med opførelse af kontorbygninger samt på hans arkitektfirmas begrænsede infrastruktur.

5 Den 8. januar 1998 indgav sagsøgeren en klage til Kommissionen over tilsidesættelse af Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), hvori han krævede at modtage meddelelse om navnet på den udvalgte tilbudsgiver samt en kopi af den skriftlige rapport vedrørende udbuddet og den i sammenhæng hermed af Cedefops bestyrelse trufne beslutning.

6 Sagsøgeren anlagde derefter sag dels ved det græske statsråd med henblik på at få beslutningen om kontraktens tildeling annulleret, dels ved byretten i Thessaloniki med det formål først og fremmest at få udbudsproceduren suspenderet og for det andet at få fremskaffet visse dokumenter, som Cedefop ifølge sagsøgeren endnu ikke havde udleveret til ham.

7 Sagsøgeren har anerkendt, at han under sagen ved byretten i Thessaloniki har fået kendskab til de dokumenter, han ønskede.

8 Derfor fastslog byretten i Thessaloniki i sin dom af 30. marts 1998 ifølge en udskrift, der findes i Cedefops svarskrift, og som sagsøgeren ikke har bestridt: »[F]or så vidt angår sagsøgerens sidste påstand vedrørende fremlæggelse af dokumenter, som han udtrykkeligt har opregnet [...], er denne påstand ligeledes ubegrundet og kan derfor ikke tages til følge, idet centret aldrig har afvist af fremlægge disse dokumenter, men tværtimod ikke alene har fremlagt bl.a. a) tilslagsmodtageren, arkitektfirmaet Georges og Anne Zoïdis' bud af august 1997, men også buddene fra kontorerne Heupel og Nanou, b) [Cedefops] bestyrelses beslutning af 14. november 1997, oversat fra fransk, c) kontrakten af 16. december 1997 mellem [Cedefop] og arkitektfirmaet Zoïdis, og endelig d) den af centrets direktør, Johan van Rens, udarbejdede forklarende note af 14. november 1997 om beslutningen vedrørende valget af rådgivende arkitekt [...].«

9 Den 6. oktober 1998 udarbejdede sagsøgeren en ny klage, der denne gang blev fremsendt til Kommissionens formand, J. Santer.

10 Da ingen meddelelse om tildeling af den omtvistede kontrakt blev offentliggjort i EF-Tidende, tilskrev sagsøgeren igen Kommissionens formand den 17. november 1998 for at anmode ham om en bekræftelse på, at den omhandlede offentliggørelse havde fundet sted.

11 Endelig fremsendte Cedefop den 8. januar 1999 en skrivelse til sagsøgeren, hvori det anførtes: »[D]en samlede værdi af den kontrakt, der blev indgået på grundlag af tilbuddet fra arkitektfirmaet G. og A. Zoïdis, er 140 000 ECU [...] Vi understreger imidlertid, at som De i det mindste har kunnet få kendskab til ved gennemgang af centrets påstande og tilhørende dokumenter i forbindelse den begæring om foreløbige forholdsregler, De fremsatte ved byretten i Thessaloniki uden at få medhold, er både den græske oversættelse af bestyrelsens beslutning i sin helhed og af den detaljerede begrundelse ophængt på Cedefops opslagstavle uden for det kontor, hvor udbudsforretningen blev gennemført, og alle bydende kunne få indsigt i dokumenterne og tage kopi heraf. Hertil kommer, at disse oplysninger også blev gjort til en del af sagens akter, navnlig i forbindelse med den ovenfor nævnte sag om foreløbige forholdsregler af 9. marts 1998, og de blev stillet til rådighed for retten (og for Dem), således som det udtrykkeligt er angivet i begrundelsen for beslutning nr. 7715 af 30. marts 1998, og særligt i det afsnit, hvor afvisningen af Deres anmodning er begrundet.«

Retsforhandlingerne

12 Det er under disse omstændigheder, at sagsøgeren ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. januar 1999 har anlagt nærværende sag.

13 Den 15. februar 1999 har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement påstået sagen afvist.

14 Den 1. marts 1999 har Cedefop indleveret et svarskrift, hvori det i det væsentlige påstås, at nærværende sag ikke kan antages til realitetsbehandling, uden at Cedefop dog formelt har nedlagt en afvisningspåstand i overensstemmelse med den ovenfor nævnte artikel 114, stk. 1.

15 Den 20. april 1999 har sagsøgeren tilsendt sine bemærkninger til den af Kommissionen nedlagte afvisningspåstand.

16 Den 3. juni 1999 har sagsøgeren tilsendt sine bemærkninger til Cedefops argumenter vedrørende afvisningspåstanden.

Parternes påstande

17 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen fremmes til realitetsbehandling.

— De sagsøgte tilpligtes skriftligt at oplyse sagsøgeren om den meddelelse, der i EF-Tidende offentliggjorde resultatet af proceduren for tildelingen af

kontrakt nr. APO/97/005, eller at oplyse ham om, at der ikke er sket offentliggørelse af denne meddelelse.

— De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

18 Cedefop har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

19 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at det er åbenbart, at sagen må afvises eller er uden genstand, uden at behandlingen af sagens realitet indledes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsøgerens ret til kontradiktion

Sagsøgerens argumenter

20 Sagsøgeren har i sine bemærkninger vedrørende den af Kommissionen nedlagte afvisningspåstand gjort gældende, at hans ret til kontradiktion er blevet tilsidesat, idet han blev anmodet om at fremkomme med bemærkninger til den af Kommissionen nedlagte afvisningspåstand, uden at han først havde fået kendskab til Cedefops bemærkninger.

Rettens bemærkninger

21 Det bemærkes, at sagsøgeren ved skrivelse af 21. april 1999 blev anmodet om at fremkomme med sine bemærkninger til Cedefops svarskrift. Han indleverede i øvrigt den 3. juni 1999 en replik som svar på svarskriftet. Under disse omstændigheder er hans ret til kontradiktion ikke blevet tilsidesat.

Formaliteten

Parternes argumenter

22 Sagsøgeren har bemærket, at indgåelsen af en offentlig kontrakt i henhold til artikel 16 og artikel 17, stk. 2, i direktiv 92/50 skal offentliggøres i EF-Tidende. En manglende offentliggørelse af beslutningen om tildeling fører til, at denne tildeling bliver ugyldig, hvilket også gælder for den efterfølgende indgåede kontrakt.

23 Sagsøgeren har gjort gældende, at han som deltager i udbudsproceduren og som den, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige bud, har en åbenbar retlig interesse i at påse, at artikel 16 og 17, der er nævnt ovenfor, overholdes i nærværende sag. Han fik i øvrigt kun kendskab til de omtvistede dokumenter som følge af, at de som ikke attesterede bilag var vedlagt Cedefops indlæg i sagen om foreløbige forholdsregler for byretten i Thessaloniki.

24 Bortset fra denne formelle retlige interesse har han også en materiel interesse i at få fastslået ugyldigheden som følge af den manglende offentliggørelse, og det af to grunde. For det første påvirker den manglende offentliggørelse gyldigheden af tildelingen af den omhandlede kontrakt, hvilken gyldighed sagsøgeren agter at bestride ved de kompetente nationale civile retter. Den manglende offentliggørelse udgør i øvrigt et vigtigt element for udløsning af Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold i henhold til EF-traktatens artikel 215, stk. 2 (nu artikel 288, stk. 2, EF), under en senere erstatningssag.

25 Endvidere har sagsøgeren i den forbindelse understreget, at offentliggørelsen i EF-Tidende er den eneste sikre måde at meddele interesserede tredjemænd oplysninger, der gør det muligt at kontrollere gyldigheden af den omtvistede beslutning om tildeling. Disse krav kan hverken opfyldes ved opslag i de ordregivende myndigheders kontorer eller ved fremlæggelse eller indlevering af kopier, hvis ægthed ikke er bekræftet.

26 For så vidt angår Kommissionens holding i nærværende sag har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17 og 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 337/75 af 10. februar 1975 om stiftelse af et Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (EFT L 39, s. 1) var forpligtet til at fremlægge en bekræftelse på, at der var sket offentliggørelse af beslutningen om tildeling inden for en frist på en måned at regne fra den anmodning, den havde fået forelagt. Kommissionens manglende svar inden denne frists udløb svarer således til en stiltiende afvisning.

27 Cedefop har indledningsvis bemærket, at sagsøgeren har erkendt, at han i november 1997 og senere skriftligt den 4. december 1997 blev informeret om, at hans bud var blevet afvist. Han bestred ikke denne beslutning inden for de fastsatte frister, idet hans indsigelse er dateret den 8. januar 1998. Under disse omstændigheder skal nærværende sag afvises som følge af den manglende overholdelse af fristerne i den forudgående administrative procedure.

28 Cedefop har endvidere oplyst, at sagsøgeren under alle omstændigheder har erkendt, at han har fået kendskab til de dokumenter, han søger at fremskaffe via sagen for Retten. Han fører nærværende sag, som om han aldrig havde fået kendskab til disse dokumenter. Såfremt der eventuelt måtte blive givet sagsøgeren medhold i sagen, kan han ikke opnå en bedre stilling, hvorfor han i dette tilfælde ikke har nogen aktuel interesse i sagens førelse.

29 Endelig har Cedefop understreget, at det har anvendt bestemmelserne i direktiv 92/50 på et frivilligt grundlag, idet direktivet ikke fandt anvendelse på den kontrakt, sagen omhandler, eftersom den med tilslagsmodtageren underskrevne kontrakt vedrørte et beløb på mindre end 200 000 ECU eksklusiv moms.

30 Kommissionen har først gjort gældende, at en sag til prøvelse af Cedefops handlinger eller undladelser udelukkende skal anlægges mod dette organ og ikke mod andre af Fællesskabets organer. Derfor er det åbenbart, at i det omfang sagen er rettet mod Kommissionen, må den afvises.

31 Dernæst og subsidiært har Kommissionen navnlig bemærket, at for så vidt som sagen er anlagt til prøvelse af dens stiltiende afvisning af at udøve den kontrol med lovligheden af Cedefops handlinger, som den er tillagt ved forordning nr. 337/75, har sagsøgeren ikke anfægtet denne stiltiende afvisning inden for den i den forudgående administrative procedure fastsatte frist.

32 Kommissionen har for det tredje gjort gældende, at Cedefop den 8. januar 1999 gav sagsøgeren underretning om resultatet af udbudsproceduren. Derfor har sagsøgeren ikke en aktuel interesse i nærværende sag.

Rettens bemærkninger

33 Ifølge procesreglementets artikel 114 kan Retten, hvis en part fremsætter begæring herom, tage stilling til, om sagen bør afvises, uden at indlede behandlingen af sagens realitet. I henhold til artikel 114, stk. 3, forhandles der mundtligt om begæringen, medmindre Retten bestemmer andet. Retten kan således beslutte, at der ikke er grund til at indlede den mundtlige forhandling og træffe afgørelse vedrørende begæringen ved begrundet kendelse.

34 Når det er åbenbart, at en sag må afvises, kan Retten i henhold til procesreglementets artikel 111 uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

35 I denne sag finder Retten, at den er tilstrækkeligt oplyst ved sagens akter, og beslutter, i det omfang sagen er rettet mod Kommissionen, at der ikke er grund til at indlede den mundtlige forhandling og, i det omfang sagen er rettet mod Cedefop, at der ikke er grund til at fortsætte sagens behandling.

36 I henhold til fast retspraksis er spørgsmålet, om et søgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person kan antages til realitetsbehandling, betinget af, at personen godtgør den fornødne retlige interesse (jf. Rettens dom af 30.1.1997, sag T-117/95, Corman mod Kommissionen, Sml. II, s. 95, præmis 83).

37 Det fremgår af sagens akter, at sagsøgeren anmodede Cedefop om at meddele ham resultatet af proceduren for tildeling af den omtvistede kontrakt og begrundelsen for, at hans bud var blevet afvist, og at han modtog en begrundet skrivelse fra Cedefop dateret den 4. december 1997, der bekræftede, at hans bud ikke var blevet antaget.

38 Hertil kommer, at sagsøgeren i sine skriftlige indlæg har bekræftet, at han i forbindelse med de forudgående nationale administrative procedurer, dvs. senest den 30. marts 1998, fik kendskab til samtlige de oplysninger vedrørende tildelingen af den omhandlede kontrakt, der kunne have været medtaget i offentliggørelsen af beslutningen om tildeling i EF-Tidende.

39 Da sagsøgeren allerede har modtaget samtlige de oplysninger, der kan gøres til genstand for en offentliggørelse i EF-Tidende, og derfor allerede forud for sagsanlægget har opnået det resultat, han i det væsentlige forfølger med denne sag, nemlig at opnå de oplysninger, der er nødvendige for at give ham mulighed for at anlægge sag til prøvelse af beslutningen om tildeling af den omhandlede kontrakt og den deraf følgende afvisning af hans bud, må det fastslås, at han ikke har nogen retlig interesse.

40 Derfor er det åbenbart, at nærværende sag må afvises.

41 Det følger under alle omstændigheder af fast retspraksis, at det ikke tilkommer Retten at give fællesskabsinstitutionerne påbud (jf. Rettens kendelse af 27.10.1999, sag T-106/99, Meyer mod Kommissionen, Sml. II, s. 3273, præmis 21). Derfor er det også åbenbart, at sagsøgerens påstande om, at de sagsøgte tilpligtes skriftligt at give ham underretning om den meddelelse, der i EF-Tidende offentliggør resultatet af tildelingsproceduren for kontrakt nr. APO/97/005, eller oplyse ham om den manglende offentliggørelse af denne meddelelse, må afvises.

Sagens omkostninger

42 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, og de sagsøgte har påstået ham tilpligtet at betale sagens omkostninger, pålægges det ham at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling)

1) **Sagen afvises.**

2) **Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og Cedefops omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 10. februar 2000.

H. Jung

Justitssekretær

J. Pirrung

Afdelingsformand